

[Chr. R. Christensen.]

af det lovforslag, vi behandlede sidste år, og som vi har haft til ret indgående behandling i et udvalg uden dog at nå til vejs ende med det. Nu fremsættes det nogenlunde uændret, og jeg skal derfor nøjes med at gøre nogle principielle bemærkninger til det.

Det hedder i det nye lovforslag, at det påhviler vejbestyrelsen at træffe foranstaltninger mod glat føre, og det er jo en nydannelse i vor lovgivning. Hidtil har det været vejmyndighedernes, vejbestyrelsernes, opgave at afgøre, i hvor høj grad man ville træffe foranstaltninger mod glat føre, og nu bliver det altså tvungent, uden at vi vist hidtil har fået gennemført tilstrækkelig undersøgelse af, i hvor høj grad saltningen kan virke skadelig ikke alene for vore veje, men for vore køretøjer, og uden at vi er kommet til bunds i de øvrige nye præparaters virkning. Vi ved altså endnu ikke helt, hvor bekostelig en sådan foranstaltning kan blive, og i hvert fald giver det anledning til megen bekymring hos vejbestyrelserne. Ikke mindst er man bekymret for, om mangelfuld glatførebekæmpelse kan føre til, at man rejser erstatningskrav mod vejmyndighederne.

Jeg har tidligere gjort opmærksom på, at jeg fandt det betænkeligt, at man i byer og bymæssige bebyggelser påbyder ejerne af tilgrænsende ejendomme at rydde for sne og foretage glatførebekæmpelse. Det er vel umuligt at undgå denne bestemmelse, for hvis kommunerne skal overtage disse forpligtelser, vil det blive både uoverkommeligt og bekosteligt, men jeg vil gerne her på dette sted sige, at principielt finder jeg, at pligtarbejde for det offentlige i vor tid er urimeligt, hvor der er tale om ældre mennesker, og hvor der er tale om ægtepar, der er beskæftiget ude. Så hvis man kan finde veje til at bekæmpe glatføre og rydde sne ad mekanisk og kemisk vej på fortove og stier, vil det være et fremskridt.

Jeg vil gerne i et udvalg gøre forskellige betragtninger gældende om hele lovforslaget, men kan for mit partis vedkommende anbefale det til velvillig behandling i dette udvalg.

Holmberg: Jeg føler heller ingen trang til her ved første behandling af lovforslaget

om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje at holde en længere tale, for det er jo i det store og hele en genfremsættelse fra sidste samling. Dog har ministeren taget hensyn til den grundige udvalgsbehandling, vi havde i sidste samling, hvor vi vistnok alle sammen var enige om, at hvor det offentlige har ret til færdsel, har det også endnu større pligt til en form for vedligeholdelse, renholdelse og snekastning m. v.

Der var også i det fremsatte lovforslag i sidste samling en lempelse for grundejerne, men det kunne dog pålægges grundejerne at rydde mindre befærdede offentlige vejes kørebane. Denne bestemmelse er nu også fjernet, idet forpligtelsen kun kan pålægges grundejerne med hensyn til fortov og sti.

Hvad vil det så i øvrigt koste? Det er sikkert meget, meget svært at gøre op. Ministeren anfører som et skøn 30-40 mill. kr. Det er efter min mening et skøn, som ikke holder. Jeg tror, beløbet er langt, langt mindre, når vi betænker, hvordan det er foregået i praksis. Vi ved jo, at en del kommuner har påtaget sig en forpligtelse til rydning af veje, som de knap nok havde. Det gør Frederiksberg kommune jo også opmærksom på. Hvordan de så i øvrigt har fundet frem til afgrænsningen med refusionsprocenter, er der vel ingen grund til her særlig at tvære i. Men jeg tror altså, at beløbet er betydelig mindre end de 30-40 mill. kr.

I øvrigt vil jeg heller ikke undlade den bemærkning, at eftersom teknikken skrider frem, med moderne maskiner m. v., kan den tid godt komme, hvor også fortov og sti kan komme ind under bestemmelserne. En af motiveringerne for, at det offentlige får større ansvar, er jo nemlig hensynet til trafikikkerhed, effektivitet og rationalisering, og dette kunne nu godt føres videre, som jeg sagde, også til fortov og sti. Jeg er ret sikker på, at om mange år kan det godt være, når man drøfter de såkaldte gode, gamle dage — og det bliver altså nutiden, der hentydes til — at der bliver gjort opmærksom på, om vi kan huske dengang, da vi om morgenen skulle ud og skovle sne på vore fortove. Det kan også godt være, at det bliver nævnt, at det er ubegribeligt, at det ikke blev bragt til ophør før. Det er muligt, at det knap nok er tiden til det